

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

O, să vă întărească Tatăl Meu Savaot pe voi, cei ce-Mi stați porți pentru venirea cuvântului Meu pe pământ și a așezării lui în cartea sa cea de azi, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, împlinesc acum glasul Meu peste pământ, glasul Fiului lui Dumnezeu, precum acum două mii de ani am spus prin Evanghelia Mea că va fi să împlinesc și să Mă audă cei din morminte, iar în ziua Mea de slavă să mărturisească ei această împlinire a Mea peste ei, căci cei ce sunt pe pământ nu vor să-L creadă pe Dumnezeu, n-au vreme de înviere, dar cei din morminte așteaptă această vreme, și apoi, după ea, viața veacului care va fi veșnic, veacul ce va să fie, și mare este lucrarea de înviere pe care Eu o lucrez azi cu mare putere și taină, iar cei înviați și în drum spre înviere se roagă Mie pentru poporul Meu de azi să-i dau Eu întărire mare pentru această taină a Mea din zilele acestea, și văzută de departe de cei care au plecat de pe pământ, văzută cu credința și nădăjduită apoi, iar voi să aveți grijă de poporul cuvântului Meu, de mersul lui, de simțirea lui, de cele văzute și nevăzute ale lui, că e poporul Meu, măi fiilor copii, și v-am spus să Mi-l adunați și să Mi-l vegheați și să fie el, iar el să stea cu întregul sub mâna voastră miloasă și ca pe Mine să vă aibă și să vă primească, și așa Mă va primi el pentru statul Meu cu el, pentru viața Mea cu el, pentru biruința Mea prin el. Acest cuvânt al Meu, pentru care Mă sprijin cu voi ca să vină și ca să fie el pe pământ cu poporul Meu și pentru el și pentru mulți prin lucrarea Mea cu voi, o, acesta este cel ce lucrează și poate și adună rod Mie, și prin care Eu fac să răsară împlinirea lui apoi, și trebuie mare umilință în toate inimile, și să stea ele uimite pentru puterea cea împlinitoare, că iată, lumea n-are parte, dar au cei credincioși, dacă pot ei să-și păstreze până la capăt credințioșia, adică ascultarea și bunul înțeles pentru ea.

O, Mă uit în timp ca să privesc pe cei plini de credincioșie pentru Mine și de dragoste pentru cele de sus în ei. Cei cuprinși de credință și apoi de dragoste căutau cele mai tari izvoare de duhovnicească viață și purcedeau cu pașii lor pe la locuri sau pe la învățători cu multă nevoiță și jertfire cu trupul, cu mai mare lepădare de trup și mai aprins duhul și trăirea pentru cele cerești, în timp ce mulți alții căutau după bine cu Mine lor, după trepte înalte, după locuri cu multă îngăduință, așa cum dragostea lor mică se dăruia lui Dumnezeu cu picătura pe calea lor înspre Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lor și pentru mântuirea lor, și așa se alegeau cei ce voiau mântuirea, unii mai mult, iar alții mai puțin lucrând pentru această cale, iar dragostea, mai multă sau mai puțină pentru Domnul, Care atât de mult îndură de la om lipsa dragostei de Dumnezeu.

O, e slab în dragoste și în credință omul care nu știe cum să creadă și de ce să creadă. El crede în om, iar omul se iubește pe sine când e vorba să aleagă între el și cel pe care-l iubește. Nu este omul statornic în iubire, nu este decât cel care-L iubește pe Domnul cu credința sa, căutând să-I semene Lui, ca așa să-I arate iubirea. Dragostea nu se probează decât prin credință și prin mărturisire, iar altfel nu. Ea a fost dovedită în cei ce M-au mărturisit pe Mine fără să Mă fi văzut, iar mai mare dragoste ca aceasta, ca să cazi spre jertfă pentru Cel ce este, nu poate dovedi cel credincios, și sunt în ziua aceasta cu mama Mea Fecioară în cuvânt și dă ea acum să grăiască despre credința de la care vine dragoste, și dă ea să Mă sprijinească pentru învățătura Mea de azi, pentru cei ce iubesc să învețe și să poată cu iubirea lor și să pot Eu prin ea, și să poată omul cu Domnul, iar Domnul să poată cu omul prin puterea credinței, și apoi prin puterea iubirii, căci iubirea de la credință vine, fiilor. Amin.

— *O, popor al Fiului meu Cuvântul, eu L-am iubit pe Fiul meu fără să-L fi văzut, dar locuia El în inimioara mea, și apoi El mi-a fost dat de Tatăl, și L-am iubit ca și atunci când nu-L vedeam, dar mai mult L-am iubit apoi, căci El m-a iubit și m-a ales să-I fiu venire a Sa, și apoi El mi-a fost luat, și L-am iubit apoi fără să-L văd, și L-am iubit. Iubirea este îngerească, nu este*

omenească, și aceea este iubirea, și poate ea în mintea cea îngerească și în cea care se face înger pentru ea. Amin.

O, Fiule scump al meu, eram copil când am fost dăruită Ție de Tatăl și de cei ce m-au născut ca să-Ți ies apoi în cale și să mă fac cale a venirii Tale la oameni. Sărbătorim în cer și pe pământ, cu cerul și cu pământul, aici, în mijlocul poporului Tău, sărbătorim ziua mea în care Ți-am fost dăruită ca să cresc sub veghe și sub ascultare și sub supunere și să mă fac apoi punte pentru Tine între cer și pământ, iubind numai pe Dumnezeu cu viața mea în mijlocul oamenilor cei fără de iubire pentru Tine, o, Doamne, căci numai cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu, numai aceia se dau la plăceri și la viață cu desfătări, iar Domnul îi părăsește și îi ia diavolul în stăpânirea sa și vin peste ei suferințe apoi, că milă mare are Dumnezeu de omul cel pierdut spre satana.

Îl învăț pe cel slab cu iubirea, pe cel slab de înger și îi spun lui așa:

O, fiule slab cu iubirea cea pentru Domnul, prea mult vorbești cu trupul tău, prea mult îl ascuți, prea mult îi dai, prea mult te uiți la el, prea mult, iar aceasta te vatămă cu semeție apoi. O, nu așa îți poți tu răscumpăra pentru vecie sufletul și trupul. Îți cere prea mult trupul, și tu îl ascuți, iar el îți cere în tine împotriva Duhului, fiule. O, mai fă și altfel. Lasă să mai vorbească trupul și singur. El să zică, el să audă, iar tu îngrijește-ți scumpul dar, pe care Fiul meu Iisus Hristos ți l-a dat, căci ți-a dat sufletul și plânge sufletul tău gol de putere și înăbușit de slăbiciunile trupului tău. O, schimbă-ți lucrarea și îndeletnicește-te cu credința, și de la ea cu iubirea pentru hrana cea de sus, că toate cele de jos sunt pentru trup, iar trupului tău nu-i este milă de mântuirea ta cea de la Dumnezeu, că e dușmanul cel de șapte mii de ani trupul împotriva omului.

Pun înaintea fiilor oamenilor cuvântul meu de mamă a lui Iisus Hristos, și în mijlocul poporului cuvântului Său cel de azi mă las cu învățătură de mântuire pentru el și pentru cei ce vor să ia de pe masa Domnului învățătura credinței și a iubirii, căci iubirea este îngerească, nu este omenească, nu este din om, ci din Dumnezeu este ea și de la Dumnezeu se hrănește, și tot așa îl hrănește și pe om acolo unde ea poate.

Voi, cei slabi cu credința și cu iubirea, ascultați iubirea mea de mamă cerească pentru voi! Îndeletniciți-vă, fiilor, să vorbiți cu folos și numai cu folos, căci vorbirea despre semeni și despre faptele lor bune sau rele vă cade în păcatul deșertăciunii de vorbire sau, mai greu, în păcatul judecării faptelor semenilor voștri. Vorbiți numai și numai despre cei ce au iubit pe Domnul și s-au sfințit așa și au fost slăviți de Domnul pentru faptele lor cerești pe pământ, adevărindu-se ele prin semne și minuni doveditoare apoi. Vai celor ce fac păcatul judecării faptelor celor de pe pământ semeni ai lor și ale celor trecuți cu trupul! Numai pentru mărturisirea păcatelor trebuie să vorbească omul faptele cele rele ale lui, și aceasta prin taina mărturisirii înaintea slujitorilor tari cu credința și cu sfințenia, ca nu cumva să facă și preotul păcatul cel mărturisit de păcătos, că iată, numai așa este pe pământ, fiindcă cel ce judecă fapta aproapelui său, acela cade apoi în grele păcate, în urâte fapte, ca plată a vorbirii de rău și a deșertăciunii de vorbire. O, n-a fost lăsat omul să fie judecător, ci să fie iertător și milos și să se pocăiască pentru el însuși și să îndemne spre mântuire pe om.

O, omule necăjit și pribeag pe pământ, nu mai găsești tu pe pământ epitrafir curat de om și de duh de om, care să te mai ajute pe tine spre iertare, căci cel ce poartă epitrafirul este mai păcătos ca păcătosul care se apropie spre vindecare, și nu poate bolnavul să-l vindece pe cel bolnav, iar cel ce este ispitit de păcatul desfrânării, este acela care judecă pe cel păcătos, și greu se mai ridică unul ca acela să vină ca Manase la pocăință și la iertare înaintea Domnului și înaintea oamenilor, după ce el cade în fărădelegi, căci trupul și-l îngrijește omul, dar sufletul ba. Se duce omul la doctor și-i dă doctorii doctorul, dar nici un doctor nu gândește și nu știe să spună de unde vine boala la om, și nu-i dă omului doctorii după boala lui, ca să se vindece de boala de la care vine suferința. O, nu știe omul că trupul plin de durere e doctorie pentru el.

Altfel de doctor este Dumnezeu, Care trimite omului suferință pentru vindecare dacă omul nu ia ca doctorie umilința cea pentru păcate și pocăința apoi și iubirea apoi pentru Domnul vindecătorul.

O, e muced omul, pentru că stă acoperit și nu știe să se descopere ca să fie curățat de mucegaiul din el, căci cele acoperite se strică necercetate, necurățate de cei cu milă pentru boala din om. O, Fiule Doamne, ce fericțiți erau cei cărora Tu le vesteai cu gura Ta iertarea păcatelor lor, dar ce inimă aveau în ei aceia mai înainte să ajungă să audă de la Tine vestea mântuirii lor! Te îngenunchea credința lor și puterea ei și a iubirii lor în ei. Te umplea de dragoste pentru ei focul pe care-l aprindeau în ei pentru Tine. O, ce vremuri mărețe, ce inimi mărețe pentru umilința lor înaintea Ta! Nimeni nu-i putea pe ei despărți de dragostea Ta, și făceau ei dovada aceasta, căci iubirea era tot ce mai rămânea în ei, după ce Te aflau ei Mântuitor lor. O, mare ești Tu în cei ce Te iubesc, și aceia sunt cei ce Te află în acest izvor, dar ce puțini, Doamne! Pe aceștia trebuie să-i învățăm, mereu, mereu să-i învățăm viața îngerească, iubirea îngerească și multă, multă lucrarea cu duhul, la care toate celelalte se adaugă după trebuința Ta și a lor, Fiule Doamne. Cei ce n-au lucrat cu duhul, n-au stat, n-au așteptat slava Ta, căci au făcut altceva și s-au lovit și s-au temut și au fugit, așa cum a fugit Adam de la fața Ta în rai când Tu îl strigai să-l luminezi, să-l cureți de sine pe el după ce a greșit, după ce a călcat el cuvântul Tău, și tot așa a făcut pe pământ și fiul său cel ascuns în sine pentru ne iubirea de frate, Doamne.

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu, tu te-ai născut în această vreme prin acest cuvânt al Lui, și apoi El te-a învățat mereu din el, ca să fii ca El, ca să asculți și ca să lucrezi apoi de la începutul tău și până la Domnul, când El Se va slăvi înaintea noroadelor toate. Eu de micuță m-am dat Lui și mult L-am iubit, și L-am purtat și L-am ascultat în tot ce El îmi arăta să fiu și să lucrez, prin cei puși peste mine pe calea Lui cu mine. O, ia aminte la cei ce știu înțelepciunea lui Dumnezeu pentru viața ta și luptă-te să nu întristezi Duhul lui Dumnezeu în mijlocul tău! Ferește-te de neascultare și de greșală! Îngerii au căpetenii, și așa să se vadă și cu tine lucrul cerului pe pământ, căci diavolul știe altfel, și își încearcă lucrarea lui peste cei fără de cârmă și care cred că pot ei, că pot și ei, că știu și ei, că duc și ei, așa cum știe satana să facă pentru ca să aducă neorânduială acolo unde Domnul poposește cu ai Săi. O, multe se mai iveau și în vremea când Fiul meu cu ucenicii Săi lucra cu ei și peste ei așezare ca în cer, înțelepciune ca în cer, căci dădeau și ei din duhul lor să pună, dar Domnul, Fiul meu, le dădea lor cuvânt și pildă de cuvânt pentru slujire cu umilință și cu aplecare și cu ascultare, căci duhul rău așteaptă treaz mereu să găsească și el cumva prilej în mintea omului, în dorirea omului, în vederea omului pentru lucrarea cea dintre frați.

Am dat să vă povățuiesc, și cu sfială am făcut lucrarea mea peste voi, căci cei din cer sunt plini de umilință și știu că omul cade în nemulțumire, cade în duh de sine, și trebuie veghe mare în cel ce învață duhul din om pentru cele de sus cu el. Fiți cu rugăciune înaintea Domnului, ca să pună El în voi voia Sa, înțelegerea Sa și înțelepciunea Sa în toate câte voi voiți și lucrați. Fiți primitori de învățătură, iar pentru aceasta trebuie duh umilit, așa cum a fost duhul meu, și trebuie mereu, mereu pocăință, mereu această lumină în voi. Pace vouă! Învățați lucrarea aceasta în voi și între voi ori de câte ori Domnul vă spune vouă așa. De dor vă spune Domnul așa. Cu dor să învățați și voi așa. Amin.

Mă odihnesc acum, Fiule Doamne. M-am dăruit învățătoare în ziua mea de sărbătoare între cei din cer. Am stat mereu mică înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor pe pământ, și așa m-am dat eu pildă și învățătură pentru cei ce, văzându-mă și auzindu-mă, Te urmau apoi cu arsură în suflet și cu lucrare multă de iubire și de mărturisire a Ta. Îi rog pe oameni să ceară de la Tatăl în ei iubire pentru Tine și cunoștință, Fiule Doamne. O, aruncă focul Tău peste oameni și aprinde-l în ei, ca să Te caute ei și să Te poată iubi și să poată învăța iubirea, iar Tu să le de-

scoperi lor tot cei ai Tu să le dai, și să poată ei apoi și să poată ei cu Tine, o, Fiule al pântecelui meu cel fecioresc și al iubirii mele ascultătoare înaintea Ta. Amin.

— O, mamă, așa cum prin harul Meu și prin mâna slujitorului Meu cel credincios Mă fac trupul și sângele Meu pentru hrana celor ce-Mi slujesc venirea, tot așa, aici, în mijlocul poporului Meu, o, tot așa, prin harul Meu și prin glasul slujitorului Meu, care rostește înaintea Mea cuvânt pentru facerea cuvântului Meu, Mă fac cuvânt, mamă, și Mă așez în carte și Mă dau poporului, și Mă dau oamenilor, mamă, prin cuvântul cel lucrător pentru facerea cuvântului și prin mânuțe lucrătoare pentru înființarea în carte a Mea cuvânt, mamă. Am dat povață pentru cuvânt lucrător de cuvânt al Meu și am așezat bine lucrarea de facere a cuvântului Meu, ca să ușurez greul de peste ei a venirii Mele cuvânt, că e greu purtată coborârea Mea, mamă, și nu știu aceasta cei ce dau cu voie sau fără de voie să doboare puterea Mea în cei ce-Mi poartă venirea cuvânt pe pământ. Toată asprimea care vine peste ei în fel și chip din părți ca să-i încerce, ca să-i slăbească, îi învață pe ei și mai mult umilința de duh, dar Eu voiesc acum să spun la toți cei ce sprijină lucrarea venirii Mele că trebuie să fie bunăvoință pentru ascultare, pentru veghe în lucru, pentru lumină întru toate, mici sau mari, pentru umilință mare în toată lucrarea cea cu duhul și cea cu mâna, că vremea de azi e primejdioasă, iar cine se uită în ea învață de la ea, și nu e bine să învețe de la cele ale vremii cei ce-Mi urmează Mie după hartă, ci e bine să ia cu bucurie așa cum îi învaț Eu din cer și de pe pământ și așa cum Eu, Domnul, am așezat, căci cei ce nu au lucrat și nu au ascultat așa, n-au câștigat nici putere de credință, nici ascultare, nici răbdare, și apoi satana a pândit mersul lor și a găsit vreme de le-a zdrobit credințioșia și le-a zdrobit iubirea, căci cine nu învață bine lecția iubirii și lucrarea ei apoi între frați, aceia se clatină și cad din iubire și cad, și se fac prilej de cădere pentru cei slabi cu mersul, slabi cu dăruirea cea pentru împlinirea lui Dumnezeu în ei, mamă.

O, e vreme de cumpănă pentru duhul credinței, poporul Meu. O, intră, tată, la mare veghe și la mare ascultare, și să nu fii neîndemânatic pentru așa slujire, pentru duhul ascultării, fiule. Nimic nu e prea mic în cele ce ai da tu să nu ascuți, și nimic nu e prea mare în cele ce îți cer ascultare să ai, căci diavolul umblă pe jos, nu umblă pe sus, iar ție îți trebuie călăuză, poporul Meu. Iată, îți cer să fii treaz și să lucrezi ca în plină zi ziua și noaptea lucrarea ta cu Mine. Ia pildă de la Mine și vezi cum a fost lucrul Meu între ucenicii cei de atunci și lucrul lor cu Mine. Ia și citește cu multă lumină cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi și citește-l mult și mereu și învață din el lucrarea ta cu Mine, fiule, și împarte-l între frați. O, învață, poporul Meu, căci numai cei învățați vor înțelege, numai ei, iar cei neînțelepți nu vor putea, și se vor purta ca cei neînțelepți, așa cum este scris, dar tu învață de la Mine, și învață să fii ascultător, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2010